

## PÅBYGG TIL MAT- OG MERKEVAREHUSET PÅ GRÜNERLØKKA → OSLO

LEDSTEN ARKITEKTUR AS

Prosjektansvarlig → Ellen Ledsten, interiørarkitekt MNIL

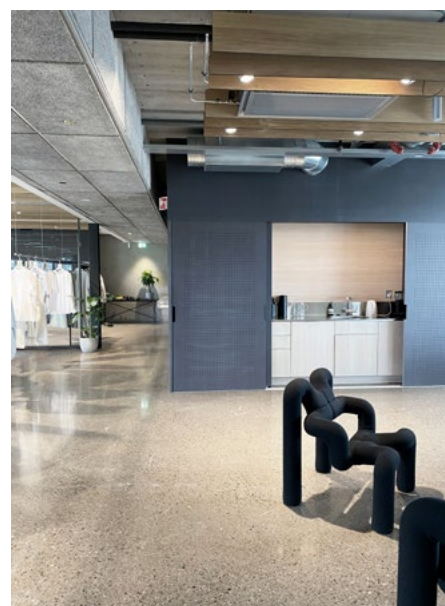
KREDITERING → SIDE 172



Mesteparten av 6. etg. er et åpent showroom. Utsikt mot Sofienbergparken står i fokus i det nøytrale interiøret.



De har valgt å vise frem restene av eksisterende gjenbrukte konstruksjoner. Leietakers enkle utstillingskonsept står fint mot dette.



Kjøkkenet i begge etasjer er i eikefiner og kan skjules bak skyvedører i perforert gjennomfarget MDF. Løs innredning er leietakers egen.

# Rustikk transformasjon

**Prosjektet omfatter et påbygg i to etasjer til Mat- og Merkevarerhuset på Grünerløkka. Som i det opprinnelige transformasjonsprosjektet har Ledsten Arkitektur stått for innvendig bygg og interiør, mens Element Arkitekter har tegnet fasadene. Tom Wood er leietaker i begge etasjene. Møbler og annen løs innredning er leietakers eget.**

Transformasjonen av den gamle majonesfabrikken i Sofienberggata sto ferdig i 2016. Her ble administrasjonen i Mills samlet i et nytt hovedkvarter med kontor og matfaglig senter. Samlokaliseringen har vært avgjørende for driften og utviklingen av selskapet, og videreførte samtidig en 130 år lang historie og tilstedeværelse på Grünerløkka. Det ble lagt vekt på synlighet og tilgjengelighet, blant annet ved å åpne opp den lukkede fasaden med store glassfelt ut mot gaten. Et annet viktig

aspekt var å bevare så mye som mulig av fabrikkbygningens særpreg inn i de nye, moderne lokalene. Den eksisterende bygningen består av kraftige plasstøpte betongdekk og -søylor, som er sandblåst og eksponert i transformasjonsprosjektet.

Opprinnelig var påbygget planlagt som en utvidelse av Mills' eget areal. Dette ble ikke gjennomført i samme prosess som transformasjonsprosjektet, og det viste seg at det ikke lenger var behov for det ekstra arealet. Mills ønsket likevel å bygge på, og det ble bestemt at lokalene skulle leies ut. Med sin sentrale beliggenhet, gode lysforhold og flotte utsyn var det ingen tvil om at dette kom til å bli attraktive lokaler.

Utvidelsen er svært rasjonell, og kan begrunnes med mange av de samme argumentene som den foregående transformasjonen av fabrikkbygningen. Miljøbesparelsen ved å gjenbruke robuste bygninger som allerede finnes kan ikke

understrekes mange nok ganger. Den eksisterende betongkonstruksjonen utgjør fundamentet for de to nye etasjene, og sparer dermed miljøet for store mengder ressurskrevende grunnarbeider og materialer. Bare i kraft av dette er prosjektet miljøvennlig.

6. etasje inneholder et stort åpent showroom med utsikt mot Sofienbergparken, spesialrom i midtsonen og åpne arbeidsplasser inn mot bakgården. Leietakers showroomkonsept passer godt inn i det karakteristiske bygget, med enkel møblering og hovedfokus på klærne og smykkene som er utstilt. I 7. etg. er det hovedsakelig arbeidsplasser og møterom. De to etasjene er bundet sammen av en åpen internttrapp.

Leietaker kom såpass tidlig inn i prosessen at de selv kunne være med å påvirke planløsningen. Utgangspunktet for materialkonseptet var allerede satt,



Interntrappen svever mellom etasjene og skaper visuell kontakt. Trappen er omkranset av glass og er synlig fra nesten hele lokalet.



Hele trappen er i treverk; trinn, vange, repos og rekkverk. Repose er hengt opp i dekkforkanten, men ellers er konstruksjonen selvbærende. Trappens håndløper er frest ut i heltre og avrundet, og svært behagelig å ta på.

og bygger videre på materialbruken i transformasjonsprosjektet. Påbygget har en renere og mer presis estetikk sammenlignet med den røffe fabrikkbygningen, og derfor er materialene fortolket i en mer raffinert og forfinet utgave. Generelt er det brukt naturlige og enkle materialer. Det lille som var av eksisterende konstruksjoner, som opprinnelig sto på taket, er renset og eksponert. Nye brannvegger mot nabobyggene er pusset med nøytral puss. På gulvet er betongen slipt og eksponert i showroom og fellesarealer, og det er lagt teppe i kontorarealene. Kontor- og møteromsfronter er spesialbygget i råstål og glass. Fast innredning og skap er i mørk grå gjennomfarget MDF som tar opp fargen fra råstålet.

Som i transformasjonsprosjektet er himlingen åpen ut mot fasaden, med synlig teknikk. Det er brukt akustiske limplater i en farge tilnærmet lik den eksponerte betongen

i himlingen. Limplatene skjuler elektriske føringer. For å myke opp er det hengt ned bafler av eikefiner som delvis skjuler rør i himlingen, slik som i øvrige etasjer. Hovedføringer er lagt i midtsonen, som inneholder møterom og andre lukkede rom og derfor har en litt lavere takhøyde. Her er det brukt grå himlingsplater av treullsement.

Leietaker ønsket et nøytralt bakteppe for sine produkter. Malte vegger har derfor et begrenset utvalg nyanser av grått som står fint til betonggulv og teppe. Utsikten over Sofienbergparken gjør sitt for å tilføre farge og liv til et ellers nøytralt interiør, og atmosfæren varierer i takt med årstidene. Elementer av treverk bidrar også til en lunere følelse. Den store nye interntrappen er bygget i lys eik som tas igjen i himlingsbafler og kjøkkenfronter. Den er en konseptuell videreføring av betongtrappen som forbinder de øvrige etasjene, oversatt til treverk, med formspråk og dimensjoner

som er en naturlig konsekvens av treet som materiale. Trappen består av to selvbærende vanger i heltre, og et midtrepos som er hengt opp i dekkforkanten med stålvaiere. Dette muliggjør en frittstående konstruksjon uten understøttelse. Et godt samarbeid med trappeleverandør Engan Trapp sørget for ønsket resultat.

Fasaden er tegnet av Element Arkitekter og viderefører konseptet fra det opprinnelige transformasjonsprosjektet. De to nye etasjene er sømløst integrert, og påbygget skiller seg derfor ikke fra resten med unntak av at den øverste etasjen er litt inntrukket, slik at man fra gaten opplever bygningen som mindre massiv. Samarbeidet mellom arkitekt og interiørarkitekt har, som i transformasjonsprosjektet, fungert veldig bra med et tydelig grensesnitt og god kommunikasjon underveis.